

sti in lakavosti, ne Markovičevih korupcionističnih podkupovanj. Slovensko ljudstvo se bo ponosno in odločno borilo za uresničenje krščanskega avtonomističnega programa, katerega znaga in uresničenje prinese mir in pravdo državljanom in s tem zadovoljstvo in ljubezen med nami.

Filpov Ivan.

Memento z gore Olike.

V lepi Savinjski dolini je narava izoblikovala lično goro, ki je visoka preko 730 metrov ter s svoje višine nudi krasen razgled po Savinjski in Saleški dolini in na hribe in gore daleč v ozadju. Na tej gori je slovensko ljudstvo skoro pred dvema stoletjima sezidalo krasno cerkev. Na glavnem oltarju je z religiozno milino prešinjena podoba Kristusa v molitvi na Oljski gori. Odtod ima gora svoje ime.

Oljska gora je kakor vse gore in hribi širom Slovenije, ki so okrašeni s cerkvami in cerkvicami, kamenit spomenik vere in lepočutja slovenskega ljudstva. V svoji verski vnemi je slovensko ljudstvo svojemu Stvarniku in Zveličarju postavilo spomenike na vseh za to pripravih mestih. V svojem nežnem čutu za lepoto je v to svrhu kaj rado izbralo hribe in gore, katerim je z božjo hišo nekako podaljšalo njihovo naravno stremljenje kvišku, jim vdahnilo versko idejo ter tako naravo rešilo preteče ji enakomernosti in nemosti.

Tako je Oljska gora kakor druge gore po Sloveniji monumentalni memento, ki kliče slovenskemu narodu: »Spomni se vere svojih očetov! Ta vera je našemu ljudstvu razsvetljevala razum, da je spoznal resnico. Ta vera mu je vnemala srce, da je vršil pravico. Ta vera mu je bila vodnica v svetlih dneh. Ta vera mu je bila tolažnica v časih težav in bridkosti. Ta vera ga je bodrila in hrabrila, da ni klonil z glavo tudi v najtežjih dneh. Ta vera je slovenski narod ohranila. Hiše božje so hkrati bili domovi slovenske besede in slovenske pesmi.«

Zadnji čas pa je Oljska gora postala še poseben memento.

Bilo je veliki pondeljek leta 1924, v šestem letu po ustanovitvi Jugoslavije, boljše rečeno kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Na Oljski gori je bil kakor vsako leto prvi cerkveni shod. Krasen dan je privabil ob blizu in daleč veliko število romarjev na to lepo goro. Ko so v cerkvi opravili svojo pobožnost, so kmetski ljudje po večini odšli. Naenkrat pa se v cerkvi pojavijo druge vrste romarji.

In kakšni so ti romarji? Niso v priprostem oblačilu slovenskih kmetijskih fantov in deklet. Gosposko obleko imajo. Ko vstopijo v cerkev, se ne poklonijo Bogu. Mesto molitve se v hiši božji razlega nesramen smeh in bogošletna psovka. Nekaj jih gre v zakristijo, oblečejo se v mašno obleko, stopijo pred oltar ter tamkaj skrunijo najsvetejše obrede. Drug ide v spovednico, da sliši spoved fine in čednostne gospodične, ki je prišla z družbo. Tretji po cerkvi zaplešejo šimi-ples.

In kdo so ti ljudje, ki uganjajo v cerkvi take bogoskrunske grdobije? Nemogoče je, da so to sinovi in hčere vernega katoliškega slovenskega naroda. Morda so to tujci po narodnosti in po veri? Morda so to nekaki ciganski pritepenci, ki so se bogye odkod zgrnili na Oljsko goro, da tamkaj dajo duška svoji divjaški objestnosti, nesramni drznosti in brezbožni ošabnosti?

V sramoto slovenskega ljudstva moramo izjaviti, da to niso bili ciganski pritepenci, niti tujci po veri in narodnosti. To so bili sinovi in hčere slovenskega naroda.

ko je pograbila za vejo, pa silni sunek ji je pretresel telo, mladiču na vratu so popustile roke in revček je črez glavo in vrat padel dobrih deset metrov na tla.

S prestrašenim krikom se je spustila Kala za njim, ni več mislila na besnega Kršaka. Pa ko je dvignila svojega edinca k prsim, je bil mrtev.

Počenila je pod drevo, žalostno je zatarnala in stiskala mrtvega dojenčka k sebi. — Materinski čut je zelo razvit pri teh sicer strašno divjih živalih.

Kršak jo je pustil pri miru. Mladičeva smrt mu je razpršila jezo, prav tako naglo mu je minula kakor je prišla.

Kršak je bil silen, orjaški gorila, kralj svojega rodu. Kadar se je vzravnaval na zadnjih nogah je meril dva metra.

Silne mišice na tilniku in na rokah so govorile o strašni moči, njegovo čelo je bilo izredno nizko in poševno, oči so bile majhne, zlobne, s krvjo zalite in ozko postavljene ob odurnem ploščnatem nosu, ušesa so bila srednje velika in tenka.

Jezav je bil in razdražljiv in ker je bil obenem tudi strašno močen, se ga je vse balo in postal je poglavar, kralj svojega rodu.

Ni je bilo sorodne živali v vsej mogočni džungli, ki bi se mu upala stopiti na pot ali pa mu kaliti kraljevsko čast. Kar je bilo drugih živali v sosesčini, panterjev, levov, vse so ga pustile pri miru.

Edini stari Tantor, slon, edini on v vsej divjini se ga ni bal, — in njega se je bal Kršak. Kad je Tantor trobil, tedaj jo je pobrisal pogumni Kršak visoko med veje džungelskih orjakov.

Rod goril, ki je nad njimi vladal Kršak z železno roko in s strašnim zobovjem, je štel kakih sedem do

Da, sinovi in hčere slovenskega naroda so bili, v svojih mladih dušah izkvarjeni po svobodomiselni vzgoji sokolstva in orjunstva. In ravno v tem je oni strašno resnobni memento, ki z Oljske gore doni med slovenski narod: »Pomni, slovensko ljudstvo, kam prideš, ako se bo tvoja mladina vzgojila v duhu sokolstva in orjunstva! Ne boš več vredno vere in poštenosti svojih očetov! Narod boš nesramnežev, čšabnežev, verskih in moralnih propalic!«

Ali si bodo slovenski starši vzeli ta memento k srcu? Ali bodo pustili svoje otroke zastrupljati z duhom verske mlačnosti, verske protivnosti in popolnega brezverstva? Veliki škof in vzgojitelj slovenskega naroda Slomšek je v petdesetih letih preteklega stoletja slovenskemu ljudstvu zapisal to-le svarilo: »Kdor slabe nauke daja, strup prodaja. Kdor pa sveto vero kazi, on mori in je najgrozovitejši ubijalec. Potreba je se ga od daleč varovati.«

Brezverska mladinska vzgoja je v resnici ubijalsvo nad mladimi dušami. Vse, kaj je v njih idealnega, plemenitega, hrepenečega kvišku k resničnemu in lepemu, vse to se podere in razruši. Mlad človek je naenkrat kakor brez duše. Vera, ki je življenje duše, je izginila iz nje. Mesto življenja je v njej puščoba in ruševine. Mesto idealnega poleta plazenje po zemlji in blatu. Mesto smisla za izobrazbo hlastanje po zabavi in uživanju. Mesto omike predrznost in surovost. Gorje takšni mladini! — Gorje narodu, ki ima tako mladino!

To je memento z Gore Oljke! Danes je bila procesija slovenskih očetov in mater, slovenskih mladeničev in mladenk na Gori Oljki, da tamkaj opravijo zadostilno pobožnost za bogoskrunstva, učinjena v tej cerkvi od pokvarjenih mladih ljudi. Prav tako, slovensko ljudstvo! S tem dokazuješ, da še živi v tvojih srcih ona živa vera slovenskih naših pradedov, ki so na izbranih višinah naše lepe slovenske zemlje postavili lične hiše božje. S tem dokazuješ, da katoliško vero smatraš kot biser, ki ga ne daš skruniti. S tem tudi odklanjaš in ostro obsojaš nekrščansko, nekatoliško mladinsko vzgojo.

Tako bo Gora Oljka ostala to, kar je bila: trajen spomenik zveste in životvorne vere slovenskega ljudstva. Spominja in opominja obenem. Kakor kipi kvišku ter nosi na svojem vrhu kakor krono hišo božjo, tako naj tudi duša našega naroda in zlasti duša slovenske mladine hrepeni in se dviga za visokimi katoliškimi ideali ter se naj venča s čednostjo in poštenostjo. V tem je slovenska moč, v tem je zdravje našega naroda. Liberalizem in svobodomiselstvo pa je bolezen. Mladina, ki zapade njegovemu vplivu, zapade smrti. Zato pa moramo svobodomiselno, sokolaško, orjunsko vzgojo iz vrst naše mladine pregnati kakor kugol!

„Avtonomist“ in kmetska zavest.

(Premišljevanje z lastnimi možgani iz kmetijskih krogov Savinjske doline.)

Gospoda po mestih težko čaka vsaki dan svojih časopisov in ko pridejo, se vrže na nje, kot lačni na kruh. Tudi mi na kmetih radi prebiramo v svojih domih in izobraževalnih društvih, kadar nam čas dopušča, osobito po nedeljah. Pa se tudi pošteno po čitvu pomenimo. Prav pošteno zabavo nam dela »Avtonomist«. Izdajatelj tega lista smatra kmeta še za kakšno srednjeveško figuro brez politične omike. Gospodje okrog tega lista ne poznajo niti najmanj duše in mišljenja kmeta dandanes. Vašim izvajanjem se naravnost smejimo. Mislimi bi morali z lastnimi možgani! A ravno to primanjkuje »Avtonomistu«. Mislimi

osem rodbin, v vsaki rodbini je bil po eden odrasel samec s svojimi ženami in mladiči, vsega skupaj je bilo šestdeset do sedemdeset glav.

Kala je bila najmlajša žena Tublatova, deset let je štela in mladič, ki se je tisti dan ubil, je bil njen prvorojenček.

Mlada, gibčna žival je bila, ravnih udov, srednje visoka. Njeno čelo je bilo lepo vzbočeno in precej visoko, kar je pričalo, da ima bolj razvite možgane nego drugi njenega rodu in bolj razvito duševno življenje. Zato je bila tudi večje materinske ljubezni zmožna in večje materinske žalosti.

Ko so Kršakovi podložniki videli, da se je plegla glavarjeva jeza, so počasi in previdno prilezli iz svojih različnih zavetišč, izza grmov in dreves, z visokih vej, in so se vdali spet mirnemu vsakdanjemu svojemu poslu.

Mladež se je igraje podila po trati in goščavi, starini so poleževali po mahovju in listju, drugi spet so bili lačni in so šli iskat med preperelim vejevjem in po trhljih štorih črvov in druge golazni za obed.

Spet drugi so stikali za ptičjimi gnezdi in jajčicami, obirali orehe in drugo sadje.

Ura li kaj je minila v popolnem miru.

Tedaj pa jih je sklical Kršak. Kratko zapoved jim je zahreščal in napoliti so se proti morju, ki je bilo kako miljo oddaljeno.

Hodili so večinoma po tleh, po potih, ki jih je utrl Tantoe, slon, skoz neprodarno in zaraščeno goščavo. Kajti edini slon je močen dovolj, da ulomi pot skoz gosto grmičje in skoz džunglino divjino, da raztrga dolge, močne, vrvem podobne pogone divje vinske trte, bršljana, srbota in drugih plazečih se rastlin.

bi moral s svojo glavo, a tega ne stori. Njegova glava nosi napis »Avtonomist«, misli pa le kot republikanec. Zakaj ne spremeni svoje glave v »Republikanec«? On že ve, zakaj ne, mi pa tudi. Izgubil bi namreč večino svojih naročnikov, tega pa noče. Pokazal je svojo republikansko barvo šele po novem letu odkrito, ko je že velika večina plačala naročnino. Iskreno pa to ni. Pričakovali bi, da greste kot bivši socialisti med delavce s svojim republikanskim evangelijem. Ali se bojite tam neuspeha? Pa bi mi kmetje naj zapustili svojo preizkušeno in pošteno SLS ter drli za novimi klicarji, ki še niso nikdar mezinca stegnili v našo korist? Preneumno! Kaj hočete? Pravite, da »lastno zakonodajo na lastnih tleh vzrastlega slovenskega naroda. Ali ni to že davno glavni namen naše SLS, ki se tudi za njega junaško bori? Hrvatsko republikanstvo nas pusti čisto hladne, ko opazujemo naše delo in uspehe. Če so se vendar enkrat podali Hrvati v Beograd, so našli tam že pripravljen tir, katerega jim je izvojevala z velikim trudom naša stranka. Upali smo na vse zadnje, da bomo našli v vaši »mali politični šoli« bogve kakšne nove misli. Kar je tam napisanega ali prepisanega, to so same stare in že davno znane reči, in je res otročje pričakovati, da bi kak slovenski list temu oporekal. Slovenski kmetje mislimo hvala Bogu in bomo mislili z lastnimi možgani, a ti nam pravijo, da ne pustimo nikdar in od nikogar redčiti strjenih vrst naše SLS.

Okrajni sestanki naše stranke.

Dne 29. maja (Vnebohod Gospodov) se vršijo okrajni sestanki v naslednjih krajih:

1. Brežice v gostilni Deržič-Klauzer poleg samostanske cerkve ob 9. uri dopoldne za krajevne organizacije SLS in njih občine: Brežice, Artiče, Bizeljsko, Dobova, Kapele, Pišce, Sromlje, Videm, Zdoie.

2. Nazarje v društveni dvorani po ranem sv. opravilu za krajevne organizacije SLS in njih občine: Gornji grad, Bočna, Sv. Francišek, Ljubno, Luče, Sv. Martin ob Dreti, Mozirje, Sv. Mihael, Nazarje, Kokarje, Novaštitla, Rečica ob Savinji, Solčava.

3. Sv. Marjeta niže Puja v gostilni g. Mikl po rani službi božji za krajevne organizacije SLS in njih občine: Sv. Marjeta niže Puja, Sv. Lenart pri Veliki Nedelji, Polensak, Zavrč.

4. Rogatec v društveni sobi (v kaplaniji) po ranem sv. opravilu za krajevne organizacije SLS in njih občine: Rogatec, Sv. Florijan pod Bočem, Kostrivnica, Sv. Križ na Slatini, Sv. Rok ob Sotli, Stoperce, Zetale.

5. Šoštanj v cerkveni hiši po ranem sv. opravilu za krajevne organizacije SLS in njih občine: Šoštanj, Sv. Andraž nad Polzelo, Belevode, St. Ilj pri Velenju, St. Janž na Vinski gori, Sv. Jošt na Kozjaku, Sv. Martin na Paki, Sv. Martin pri Šaleku, Skale, Topolšica, Zavodnje.

6. St. Vid na Planini v Društvenem domu po ranem sv. opravilu za krajevne organizacije SLS in njih občine: St. Vid na Planini, Dobje, Planina, Prevorje, Zagorje.

7. Konjice v Kmečki hramnici in posojilnici po rani službi božji, poroča poslanec dr. Hohnje c, za krajevne organizacije SLS in njih občine: Bezovica, Konjice, Čadram, Sv. Jernej pri Ločah, Kebelj, Sv. Kunigunda, Loče, Prihova, Skomer, Stranice, Spitalič, Vitanje, Zreče, Žiče.

Dne 1. junija (v nedeljo):

Slovenjgradec v hotelu »Pošta« Goll po sv. opravilu za krajevne organizacije SLS in njih občine: Slovenjgradec, Sv. Florijan v Dolici, St. Ilj pod Turjakom, St. Janž pri Dravogradu, Sv. Martin pri Slovenjgradu, Sv. Mik-

Nerodno in neokretno so se gugale in zibale orjaške živali po tleh, včasih so stopale po samih nogah, napol sključene, včas pa so se spet spustile na roke in se opirale na gležnje stisnjenih pesti.

Hitreje in lažje je šlo, če so potovale po drevju.

Džungla je gosto zaraščena in veje segajo druga v drugo, zložna pot pelje visoko gori v zračnih višavah od drevesa do drevesa. Srbot in bršljan se pleteta po vejevju in še bolj utrjmeta plezišča za prebivalce pragozda.

Gibčno so plezale živali po vejah, se poganjale od drevesa na drevo, poskočile vkljub svoji teži včas več metrov daleč črez vrtočlavi prepad in se v skoku ujele za sosedno vejo.

Vso pot pa je nosila Kala svojega mrtvega mladiča seboj in ga tesn stiskala k prsim.

Kmalu po poldnevu je bilo, ko je pripotovala vsa družba na griček ob obali, odkoder se je lepo videlo na travnato ravnico in h Claytonovi koči.

In h Claytonovi koči je bil namenjen Kršak.

Kolikokrat je čepel glavar Kršak tule na griču in opazoval koč in njene čudne belokože prebivalce! Koliko svojih sorjakov je videl, kako so mrtvi padli na tla, če se je oglašil strašni grom iz drobne črne palice v rokah belokože živali, ki je sedela v tistem čudnem gnezdu!

In Kršak je sklenil v svoji živalski pamenti, da mora za vsako ceno imeti tisto grmečo, smrtonosno palico in da bo natančneje pregledal čudno gnezdo belokožnih sosedov.

Zelo zelo si je želel, da bi zasadil svoje zobe v tilnik čudni živali, ki jo je sovražil, ki se je pa tudi bal. In večkrat je že prišel z izbranimi svojega rodu sem na grič čakati, da bi presenetil belega sovražnika.

lavž pri Vodrižu, Pameče, Sv. Peter na Kronske gori, Podgorje, Razbor pri Slovenjgradcu, Sele, Starigr, Sv. Vid nad Valdekom.

Naša zborovanja.

V Jarenini se je v četrtek, dne 15. maja, zbral cvet naših mož in mladeničev iz župnij Jarenina, Sv. Marjeta, Sv. Jakob in Sv. Ilj. Vršil se je okrožni zbor županov, obč. odbornikov in zaupnikov. Može so prišli kljub preobilnemu delu na polju v tako velikem številu, da je bila posojilnična soba polna. Vodil je zborovanje ugleden predsednik okrožne organizacije g. Alojzij Supanič. Posl. Žebot je podal poročilo o borbi naših poslancev proti Pašičevi krivični vladi. Nato je sledil natančen podok o občinskih volitvah. SLS in njeni poslanci uživajo med ljudstvom neomajano zaupanje. Protestirali smo tudi proti škandalu, da vlada meče uboge bolnike iz bolnišnic.

Sv. Ana v Slov. gor. Na binkoštni ponedeljek, dne 9. junija, po rani sv. maši sklicuje pri nas v gostilno Breznik SLS javen shod. Govori poslanec Žebot.

Pri Sv. Rupertu v Slov. gor. dne 1. junija ne bo shoda SLS, ker mora govornik poslanec Žebot odpotovati v Beograd.

Zbor zaupnikov SLS za okraj Sv. Lenart v nedeljo, dne 18. t. m. je bil silno dobro obiskan. Navzočih je bilo med drugimi 26 županov ter člani občinskih odborov iz vseh občin. Sestanek je vodil g. župan Anton Rop. O političnem položaju je poročil obširno poslanec Franjo Žebot. Isti je tudi poročal o pripravi za občinske volitve. Razprave o obeh referatih so se udeleževali zastopniki vseh župnij. Zbor je z navdušenjem odobril taktiko Jugoslov. kluba ter mu izrekel popolno zaupnico. Protestirali smo proti sramotnemu početju Pašič-Pribičevičeve vlade z našimi bolnicami.

Sv. Trojica v Slov. gor. Shoda SLS v nedeljo, dne 18. t. m. popoldne, na katerem je govoril poslanec Fr. Žebot, se je udeležilo več sto ljudi. Predsedoval je shodu ugledni župan g. Pihler. Ljudstvo iz treh župnij je odobrilo in z zahvalo vzelo na znanje borbo naših poslancev proti krivicam, s katerim nas obkłada Pašič-Pribičevičeva vlada.

Zbor zaupnikov SLS v Ljutomeru in pri Sv. Križu v nedeljo, dne 18. maja, sta bila od zastopnikov krajevnih organizacij prav dobro obiskana. Poročal je g. poslanec dr. Hohnjec, ki je dal poročilo o političnem položaju v državi in potem navodila za občinske volitve, katere so v Ljutomerskem glavarstvu že razpisane. Zbrani zaupniki so poslancu in celemu Jugoslov. klubu izrazili popolno zaupanje. Sklenila se je resolucija, v kateri se protestira zoper nesocialno postopanje radikalno-demokratske vlade, ki slovenske bolnike meče ven iz javnih bolnišnic, odnesno jim zapira vrata, da ne morejo v bolnišnice. V Ljutomeru so zaupniki v posebnem sklepu zahtevali od vlade, da takoj nakaže potrebna materialna sredstva, da se more gradnja nove železnice v polnem obsegu nadaljevati, da bo železnica do jeseni že izgotovljena; posestnikom zemljišč, ki so jih morali železnici odstopiti, naj se takoj izplačajo odkupnine in naj se pri gradnji sami bolj vpoštevajo utemeljene želje in zahteve prebivalstva. Zastopniki iz Krappa zahtevajo od državne vlade, da takoj začne z regulacijskimi deli na Muri, ki že v največji meri ogroža poedina posestva.

Ljutomer. Strokovna zveza vinčarjev in kmetijskih delavcev v Ljutomeru ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 25. maja po rani sv. maši ob pol 9. uri v gostilni »Triglav.« Pozivljajo se vsi člani, da se istega udeležijo. Poroča strokovni tajnik JSZ iz Maribora. — Načelstvo.

V Ormožu se je vršil dne 18. maja okrajni sestanek SLS, katerega se je udeležilo nad 100 somišljenikov in zaupnikov. Zastopane so bile vse krajevne organizacije SLS ormoškega okraja. Poročala sta g. poslanec Bedjanč in g. dr. Veble. Na sestanku je bila sprejeta sledeča resolucija: Pristaši SLS v ormoškem okraju, zbrani na okrajnem sestanku dne 18. maja t. l. v Kat. domu, enoglasno odobravajo politiko Jugoslov. kluba v Beogradu, posebno njegovo odločno borbo pod vodstvom dr. Korošca zoper nasilje, krivico in korupcijo centralizma in njegovo neumorno delo za pravični sporazum med Slovenci, Srbi in Hrvati in za revizijo ustave na podlagi avtonomije. Vsi odločno želimo, da se ta borba, ki mora priti do končne zmage, nadaljuje, dokler ne izgine nepoštenost in korupcija, dokler ne zmaga načelo sporazumne avtonomije. Naj so naši vrli poslanci in njihovi prijatelji zagotovljeni, da jim v njihovem boju v Beogradu za poštenost in pravico vsi doma zvesto ob strani stojimo. Najodločnejše protestiramo zoper odpuščanje bolnikov iz bolnic zaradi nezadostnih kreditov.

Shod zaupnikov SLS za Ptuj in okoliške fare je bil preteklo nedeljo izredno dobro obiskan. Poslanec Ivan Vesenjaj je podal pregledno poročilo o političnih borbah, ki naj prinesejo uresničenje naših zahtev. Posebno pa je ožigosal škodljivost belgrajskega centralizma za Slovence v gospodarskem oziru in v zdravstvu. Tudi o občinskih volitvah, njih pomenu in izvršitvi je poročal. Predsednik shoda, okrajni komisar Miha Brenčič, je obširneje poročal o oskrbovanju okrajnih in občinskih cest. K vsem poročilom so se oglašali zaupniki, da so izražali svoja mnenja in svoje zahteve. Soglasno je bila sprejeta resolucija, s katero se izraža Jugoslov. klubu zaupanje in se najodločnejše ugovarja proti brezsrčnim in za zdravje slovenskega ljudstva škodljivim nakanam beogradske vlade v zadevi bolnic. Po triurnem razpravljanju smo se razšli s ponosno zavestjo, da združuje naša stranka vse, kar misli možato, pošteno, slovensko in krščansko.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. V nedeljo, dne 11. maja, se je vršil po rani službi božji pri nas dobro obiskan shod SLS, katerega so se udeležili vsi naši možje in fan-

tje. Govoril je o političnem položaju in o delu v parlamentu poslanec Bedjanč, a predsedoval pa naš stari in odlični bojovnik g. Tomaž Korpar iz Osluševca. Zborovalci so izrekli zaupnico Jugoslov. klubu in njega voditelju g. dr. Korošču ter izrazili željo, da vstraja v tem boju za pravice in avtonomijo Slovenije.

V Središču se je vršil v nedeljo, dne 11. maja, popoldne po večernicah, dobro obiskan shod SLS. Shoda so se udeležili tudi pristaši drugih strank. Poročal je o političnem položaju in parlamentarnem delu naš poslanec Bedjanč.

Maribor. Okrajni sestanek v Mariboru je zelo dobro uspel. Poročal je g. dr. Leskovar o političnem položaju in o občinskih volitvah. Zaupniki so predlagali in sprejeli dve resoluciji: 1. Odobravajo delovanje Jugoslov. kluba v Beogradu, mu izrekajo svojo zahvalo in prosijo, da vstraja v sedanjih smeri do dosega svojega cilja, do avtonomije Slovenije. 2. Ogorčeno obsojajo reduciranje bolnikov v naših bolnicah in zahtevajo, da se bolnice zadostno dotirajo in izrabijo vsi prostori v bolnišnicah v svoje prvotne namene, t. j. za bolnike. Po 2¼urnem zborovanju so se zaupniki razšli s sklepom, da uvrstimo naše vrste, da bodo občinske volitve pokazale, da je cela Slovenija v taboru SLS.

Slivnica pri Mariboru. Nedeljskega okrajnega sestanka SLS se je udeležilo nad 50 zaupnikov. Sestanek je vodil delaven in vnet naš somišljenik Jožef Kolman. Poročal je g. dr. Juvan o političnem položaju in o obč. volitvah. Razpravljalo se je tudi o organizaciji in o krajevnih potrebah. Na sestanku se je sprejela resolucija, v kateri se protestira proti redukciji bolnikov v naših bolnicah. Udeleženci so navdušeno odobravali delo Jugoslov. kluba in izrazili svoje popolno zaupanje.

Sv. Primož nad Muto. V nedeljo, dne 18. t. m., je zelo veliko število pristašev iz župnij Muta, Sv. Jernej, Pernice in Marenberg prihitelo k nam, da se udeležijo shoda SLS, kateremu je predsedoval domači župan M. Lauko. Poročal je poslanec Vlado Pušenjak o političnem položaju in o delovanju poslancev Jugoslov. kluba, protestiral proti zapostavljanju Slovenije, osobito proti redukciji bolnikov v bolnicah in nezadostnim kreditom za bolnice. Po govoru so se zborovalci s svojim poslancem razgovarjali glede stavbe šole pri Sv. Primožu, potnih dovoljenj v Ameriko, glede ceste skozi bistriški graben, glede vojnih posojil in 20% bonov, glede izvza živine in lesa itd. Poslanec je dal glede vseh teh vprašanj izčrpana poročila in se je sklenilo vse storiti, da se čimprej postavi šola pri Sv. Primožu, za katero nam je izposloval poslanec državno podporo, in se napravi cesta skozi bistriški graben.

V Celju se je dne 18. maja zbralo lepo število naših mož na okrajnem sestanku SLS. Predsedoval je poslanec Davorin Kranjc, ki je nad eno uro poročal o političnem položaju in ostro šibal nečloveški ukrep beogradske vlade, ki slovenske bolnike brez usmiljenja paha iz bolnic na ceste. Zborovalci so ponovno z medključni najostrejšere čbdsdi postopanje Pašičeve vlade in sprejeli ostro protestno resolucijo. Obenem so sprejeli soglasno zaupnico Jugoslov. klubu. Dr. Ogrizek je nato dal podrobne informacije našim zaupnikom o volilnem zakonu in kazal na veliki pomen občinskih volitev z ozirom na državopolitični položaj, ker bodo dobre volitve nova podpora in pobuda za vse, ki se borijo za našo avtonomijo. Zborovalci so govornikovim izvajanjem z zanimanjem sledili in podali poročila o volilnih pripravah v svojih občinah. Povsod stoji dobro. O poglobitvi naše okrajne politične organizacije in o agitaciji za naše liste sta govorila poslanec Kranjc in dr. Ogrizek.

V St. Jurju ob južni žel. je isti dan o političnem položaju poročal dr. Jakob Hodžar iz Celja. Tudi tu je izrazil poročilo o bolniškem škandalu najogorčnejše proteste. Sklenila se je tozadevna ostra resolucija in izrekla zaupnica Jugoslov. klubu.

Zetale. Poslanec Vrečko je imel dne 27. aprila pri nas pri podružni cerkvi sv. Boštjana shod. V poldrugiurnem govoru je obrazložil politični položaj in delo Jugoslov. kluba v parlamentu. Shod se je vršil povsem mirno in se ni zaslišal niti en nasproten glas. Zborovalci so izrekli zaupnico poslancu Vrečku in celemu Jugoslov. klubu, zlasti pa načelniku, g. dr. Korošču.

Ponikva ob južni žel. V nedeljo, dne 1. junija, se vrši po rani službi božji v gostilni Martina Zdolšek shod SLS. Poročata poslanca Vesenjaj in Vrečko.

Okrajni sestanek SLS na Laškem dne 18. maja t. l. je bil izredno dobro obiskan. Zastopane so bile razven najoddaljenejših vse župnije. Sestanek je otvoril in vodil okrajni tajnik g. Matevž Deželak, posestnik iz Sv. Miklavža. Tajnik V. Munda je poročal najprej o političnem položaju v Beogradu in primerno ožigosal nezasišano barbarstvo Pašič-Pribičevičeve vlade z našimi bolniki in bolnišnicami. Nato pa je govoril o pomenu predstojećih obč. volitev, pojasnjeval najvažnejše določbe občinskega volilnega reda in podal vzoren načrt za uspešno agitacijo pri volitvah. Soglasno in z velikim odobravanjem je bila sprejeta resolucija: Zaupniki SLS, zbrani na okrajnem sestanku v Laškem, ne najdejo dovolj ostrih besed, s katerimi bi zadostno ožigosali brezvestno početje Pašič-Pribičevičeve vlade, ki meče v Sloveniji dve tretjini najrevnejših bolnikov iz bolnišnic na ceste ter jih tira v obup in smrt. Ker tvori ta čin beogradske vlade nov dokaz za to, kako nesreča je centralizem za Slovence in kako potreben in pravičen je naš boj za avtonomijo Slovenije, zato izrekamo neomajno zaupanje poslancem Jugoslov. kluba ter jih prosimo, da podvzamejo vse korake, ki so v stanu preprečiti peklensko nakano koruptne velesrbske vlade. Kandidatne liste SLS so vložene v vseh občinah laškega okraja, razen v Dolu, kjer letos ne bo obč. volitev. Povsod ima SLS lista najboljšje izgleda za zmago. Samostojneži so skopneli, demokrati pa skrivajo svojo

revščino povsod pod figovim keresom »Gospodarske stranke.« Velilci, poskrbimo, da bo tudi ta kmalu »dogospodarila.«

Politični ogled.

Država SHS.

Koncem pretečenega tedna je dobil pooblastilo ali mandat za sestavo širše zvezne vlade Ljuba Davidovič. Poštena javnost se je oddahnila v nadi, da bo sedaj konec nevzdržnih razmer in da bodo tudi na dvoru vstrajali na tem, da se po tej edini pravilni poti reši kriza vlade in parlamenta. Naenkrat pa zopet preokret — namesto razpleta krize zopet — zaplet. V nedeljo je bil Davidovič sprejet od kralja, da mu sporoči, da se mu je posrečilo pridobiti za zvezno vlado celo vrsto parlamentarnih skupin in bi njegova vlada že prvi dan razpolagala z večino, katere bi po verifikaciji hrvatskih poslanskih mandatov, narasla za 50. Takoj v začetku bi se pridružilo nekaj radikalov, a pozneje bi bilo pričakovati še večjega števila radikalnih glasov. Kralj je odgovoril, da se mu zahvaljuje za trud, da pa vsled Radičevega proglasa in vsled premalega števila Srbov ne more pristati na to, da bi vlado podpirali Radičevci, čeprav priznava, da je Davidovič imel mandat neomejen. — Davidovič je nato vrnil kralju mandat za sestavo vlade. Potem se je nekaj časa računalo z nepristransko, izvenparlamentarno vlado, končno je bilo pa zopet Pašiču poverjeno, da sestavi poslovno vlado, ki pa mora potrditi hrvatske poslanske mandate. Pašič je to sprejel in radikali ter Pribičevičevci bodo sedaj vladali brez parlamenta; hrvatske mandate bodo nazadnje potrdili, potem pa skupščino odgodili do 20. oktobra, ker nimajo večino ter med tem časom poskrbeli, da dobijo volilno vlado. S tem so odklonjene slovenske in hrvatske poštene ponudbe za sporazum, a Slovenci in Hrvati bodo tudi to bojno napoved srečno prestali. Opozicijske stranke so sklenile ohraniti hladnokrvnost, dokler se nov položaj popolnoma ne razčisti, potem bodo jasno in odločno govorile. Vidi se, da zmaguje korupcija in nasilje in da se bo vladalo po Pašičevem receptu s krvjo in nasiljem in ne s sporazumom in po zakonu. Kriza še ni končana. Voditelji opozicije so na svoji seji razpravljali tudi o tem, da je treba, kakor hitro bo položaj popolnoma čist, odločno in brezobzirno nastopiti in narodu opisati dogodke v zadnji krizi, ki dosedaj še niso znani.

Med Italijo in Češko

je sklenjena slična pogodba kot med našo in italijansko državo. Vojaških določil baje ta pogodba nima ter ima v glavnem namen: 1. Spoštovanje pogodb in s tem zamenjanje miru v srednji Evropi; 2. gospodarsko in politično sodelovanje Italije in Čehoslovaske.

Konferenca v Milanu.

V Milanu se je sestal italijanski vladni predsednik Mussolini z dvema belgijskima ministroma ter razpravljati zlasti o reparacijskem (odškodninskem) vprašanju. Konferenca ugotavlja, da je treba to vprašanje rešiti v smislu poročila strokovnjakov, ki je najbolj pripravna podlaga za sporazum, ako sklene nemška vlada potrebne odredbe ter jih pošteno izvrši. Konferenca je nadalje tudi sklenila, naj ostane vprašanje medzavezniških dolgov zvezano z rešitvijo reparacijskega vprašanja. Ker je po padcu Poincaréja več izgledov za uspeh konference predstavnikov antante, se je v Milanu tudi glede tega posvetovalo in pripravljalo.

Važna francoska izjava.

Voditelj današnje francoske parlamentarne večine Herriot je izjavil, da je za Francijo trenutno najvažnejša stvar zunanja politika. Francija ne more misliti na olajšanje finančnih in vojaških bremen prej, dokler ne bo njeno razmerje do vseh držav popolnoma urejeno. Glede Nemčije je rekel, da mora Francija podpirati v Nemčiji demokratične elemente, ki so najboljše jamstvo za ohranitev miru.

Tedenske novice.

Šolske počitnice na deželi. L. 1922 je višji šolski svet v Ljubljani, v katerem so demokrati imeli preveliko večino, odpravili jesenske počitnice na ljudskih šolah na deželi. Kmetstvo ljudstvo na Slov. Stajerskem je bilo radi ukinitve jesenskih počitnic, med katerimi so prejšnja leta otroci pasli živino ter pomagali pri pobiranju sadja in pri drugih lahkih delih, jako nevoljno, in to po vsi pravici. Kljub tej ljudski želji so tudi leta 1923 šolske počitnice na deželi bile prenešene na mesca julij in avgust. Poslanci SLS so vstrajno zahtevali, da se morajo na deželi šolske počitnice zopet preložiti na jesen. Posl. dr. Hohnjec se je na ministra prosvete v Beogradu obrnil z interpelacijo, v kateri je ponovil odločno zahtevo kmetijskega ljudstva ter jo utemeljil s tehtnimi razlogi.

Pravo
Schicht-ovo
milo z znamko
»Jelen«
varuje Vaše drago
perilo. Pri nakupu
pazite na ime
»Schicht« in na
znamko »Jelen«